

На уличката, въ буренакъ заспала,
и днесъ крепи се кжщата широка
съ балкончето, съ вратата посивѣла.

Като че песъ, задрѣмалъ на хълбока си,
тя съ вѣхтитѣ прозорци попремигва
къмъ слънцето, устата си широко

понѣкога отваря и облизва се,
когато лапне нѣкоя муха.
Тукъ твърде рѣдко гостенинъ ѝ идва,

и тя, несепвана, продрѣмва въ пустошта
последнитѣ, си старчески години ;
унася се, ѝ галятъ и слуха

далечни стари гласове, преминали
отъ други времена, отъ други дни.
Навѣрно чува тя отъ своето минало

да идватъ гласовѣтъ на дѣди,
които галятъ съ знаменѣли нѣжности
красивитѣ си младички жени ;

навѣрно чува звуковѣтъ прежни, —
шумъ на широки рокли отъ коприна,
на порцеланъ, по маси що нареждатъ,

звукътъ отъ стжпкитѣ на млади домакини,
звъна, тъй мекъ, на златнитѣ пари ;
навѣрно чува тя отъ дни преминали